

„Свијет књига је најљепши свијет који је човјек створио.“
Кларенс Шепард деј

16.

Кецует Нови, 21-28. јун 2018.
Међународни сајам књига

БИЈУТЕН

ТРГ ОД
КЊИГЕ

16. међународни сајам књига
ТРГ ОД КЊИГЕ

Херцег Нови, 21-28. јун 2018.

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за културу и
образовање Општине Херцег Нови
ЈУ Градска библиотека
и читаоница Херцег Нови

ИЗВРШНИ ОДБОР

Ана Замбелић Пиштало
Невенка Митровић
Мила Петијевић

ПРОГРАМСКИ САВЈЕТ

проф. др Соња Томовић Шундић
проф. др Лидија Томић
Вида Огњеновић
мр Ђорђе Малавразић
Невенка Митровић

ТРТ ОД КЊИГЕ

ISSN 1800-6957 (Print)
ISSN 2337-0017 (Online)

БНАТЕН | ТРТ ОД КЊИГЕ

16.

Керцет Нови, 21-28. јун 2018.
МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА

БНАТЕН

16. међународни сајат књига ТРГ ОД КЊИГЕ

Херцег Нови, 21-28. јун 2018.

Издавач _____

ЈУ Градска библиотека и
читаоница Херцег Нови

Уредник _____

Невенка Митровић

Редакција _____

Мила Петијевић
Милош Радуловић

Ликовни уредник _____

Воислав Булатовић

Штампа _____

Биро Конто Игало

Тираж _____

150

Адреса редакције _____

Трг Херцег Стјепана 6
85340 Херцег Нови
Tel: +382 31 321 900
Fax: +382 31 324 328

E-mail: biblhn@t-com.me

Web: bibliotekahercegnovi.co.me

ХЕРЦЕГНОВСКА БИБЛИОТЕКА

НАТРЕЉУ ДВА СЈАМА

Период за нама обиљежила су лијепа и корисна искуства у смислу сарадње Библиотеке са сродним институцијама и бројним угледним људима из свијета књижевности, умјетности, културе и науке. У циљу унапређења дјелатности, потписан је Протокол о сарадњи наше и Народне библиотеке „Стефан Првовенчани“ из Краљева. Тим поводом, Дејан Алексић, познати дјечији писац, дружио се са ученицима 6. разреда херцеговских основних школа, а у организацији Матице Боке, у Галерији „Јосип Бепо Бенковић“, краљевачка библиотека представила је изложбу *Стефан Првовенчани у књижевности и историографији* и богату, вишедеценијску издавачку дјелатност, која обухвата часопис за књижевност, науку и културу *Повеља* и четири едиције *Поезија данас*, *Посед поетике*, *Звоник* и *Зборник*, око 150 наслова.

У оквиру наставка пројекта НБЦГ „Ђурђе Црнојевић“ Цетиње, UNESCO Партиципација 2016-2017 “ИМП - Стратегија и пракса за углед”, библиотекари херцеговске библиотеке, Мила Петијевић и Драгана Вуковић, одржале су Радионицу *Информациона и медијска писменост у школи и раду са корисницима у библиотеци*, којој је присуствовало петнаесторо полазника – библиотекари херцеговске библиотеке, библиотекари и професори СМШ „Иван Грган Ковачић“ и свих

основних школа из Херцег Новог. Полазници су се упознали са могућностима и практичним примјерима спровођења информационог и медијског описмењавања у раду са корисницима у Библиотеци, размијенили искуства у раду са дјецом, упознали се са концептима отвореног приступа информацијама, ауторским правима и фер коришћењем информација.

На МСК *Трг од књиге 2017* организовали смо 20 разноврсних програма (обиљежен јубилеј 170 година од објављивања *Горског вијенца*, представљена награђена дјела, књиге завичајне тематике, актуелни наслови лијепе књижевности и научне књиге, једно вече посвећено најмлађој публици, богат пратећи програм: наступи професора гитаре, клавира, соло пјевања, читање одломака представљених дјела од стране самих аутора и других учесника). Представили смо добитница Андрићеве награде за најбољу књигу прича за 2016. годину, *Рашчарани свет*, ауторке Јелене Ленголд. У оквиру Дана руске духовности и културе у Херцег Новом, представили смо књигу Руси у Црној Гори, приређивача Зорана Локтионова, а истим поводом одржано је поетско вече *Пјесници Црне Горе у славу златног доба руске поезије*, у којем је учествовало осам пјесника из Црне Горе. У сарадњи са NVO Orjen Outdoor, представили смо књигу *Мој Еверест – сан и јава* ауторке Дра-

гане Рајбловић, прве жене са Балкана која се попела на Монт Еверест. У 2017. години реализовано је укупно 112 програмских активности за дјецу и младе, у којима је учествовало укупно 1528 дјеце и 265 одраслих (родитељи/старатељи, васпитачи, учитељи, асистенти у настави и гости, пјесници, писци, глумци), а сад већ традиционалним Литерарним конкурсом *Отвори књигу, отвори свијет*, у сарадњи са СМШ „Иван Горан Ковачић“, обиљежили смо Свјетски дан књиге и ауторских права.

Нешто повољнија финансијска ситуација омогућила је запосленима да присуствују стручним семинарима у региону, похађају курсеве које њихово радно мјесто подразумева и реализују стручне посјете библиотекама у оквиру наставка започетих пројеката. Од изузетног значаја за нас била је студијска тродневна посјета Задру, у оквиру наставка Пројекта НБЦГ „Информациона и медијска писменост - Стратегија и пракса за углед“.

У 2017. години реализовано је укупно 112 програмских активности за дјецу и младе, у којима је учествовало укупно 1528 дјеце и 265 одраслих

Имали смо прилику да се упознамо са примјером добре праксе у раду са к о р и с н и ц и м а Градске књижнице

Задар, као и школске библиотеке „Петар Прерадовић“. Планирамо да у мјери наших могућности примијенимо у раду њихово позитивно искуство. На I Међународној конференцији библиотекара, архивиста и музеолога „MONTENEGRO – Libraries, Archives and Museums – LAM 2018“ (Цетиње, мај 2018), директорка Би-

блиотеке, Невенка Митровић, библиотекарска саветница, представила је дјелатност и корисничке сервисе радом на тему: *Дигитална библиотека ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег Нови: комплетирање, чување и промоција завичајне културне баштине*.

Окосница рада у оквиру Завичајне збирке Боке Которске у овом периоду била је дигитализација најзначајнијих наслова из збирке херцеговске библиотеке и редигитализација грађе уз коришћење нове опреме. За пројекат *Дигитализација најзначајнијих наслова серијских и монографских публикација из збирки ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег Нови*, којим смо аплицирали за средства из Програма заштите и очувања културних добара за 2017. годину, Министарство културе Црне Горе одредијело је износ од 2.000,00 Е. Скенирали смо укупно 46 годишта листова, извјештаја и часописа, односно 3201 страницу наслова серијских публикација веома значајних за мултидисциплинарна истраживања Црне Горе и Боке Которске: *Глас Боке : лист за привредна и просвјетна питања, Котор (1932-1944), Извјештај о Српској поморској закладној школи (1884-1886), Извјештај Државне гимназије у Котору (1929-1932), Извјештај Државне реалне гимназије у Котору (1932-1940), Извјештај Државне мјешовите грађанске школе у Тивту (1935-1936), Извјештај Државне реалне гимназије у Херцеговском (1929-1938), Извјештај Државне учитељске школе у Херцеговском (1929-1930), Извјештај Државне мјешовите учитељске школе у Херцеговском (1930-1940); Гласник Народног универзи-*

тета Боке Которске (1934-40). Као значајан резултат истичемо да смо готово комплетирали (комплет оригиналних бројева не посједују НБЦГ „Ђурђе Црнојевић, Цетиње; НБС, Београд; БМС, Нови Сад) веома важан наслов серијске публикације *Глас Боке: лист за привредна и просвјетна питања*, који је излазио (1932-1941) у Котору, а 1944. године под насловом *Глас Боке: недељни лист за Боку Которску*, такође у Котору. Пројекат су реализовали Невенка Митровић, библиотекар савјетник и Војин Лазаревић, виши књижничар.

За разлику од претходних година када нисмо били у могућности да обезбиједимо годишњу набавку књига, у 2017. реализовали смо двије - за продукцију 2016. и 2017. године. Трудиле смо се да израдим спецификацију која на најбољи начин испуњава начело вриједности у изградњи фонда и одговара жељама корисника. Укупно смо приновили 1051 књигу, додатних 263 наслова компензацијом за закуп штандова на Сајму, а на поклон смо добили 391 монографску публикацију. Редовни фонд серијских публикација приновљен је са 1988 јединица: куповином 1923 (4 наслова дневних листова), а поклоном 65 (углавном стручни часописи из области библиотекарства, књижевности, лингвистике и умјетности). Реализовали смо и куповину витрина и регала за опремање депоа старе и ријетке књиге и периодике.

У складу са Планом ревизије фондова ЈУ Градска библиотека и читалоница Херцег Нови и Правилником о поступку, роковима и начину вршења ревизије библиотечких фондова, у 2017. години реализовали смо ревизију: Завичајне збирке Боке Которске - серијске публикације, Основног фонда монографских публикација на страним језицима, Основног фонда серијских публикација и Легата Илије Зековића.

У свакодневном раду, развијали смо и унапређивали наше сервисе и услуге, традиционалне и електронске, како бисмо на што дјелотворнији и бржи начин одговорили на све захтјеве корисника. Далекосежан значај за Библиотеку, Боку Которску и културу уопште има континуитет у излажењу часописа *Бока: зборник радова из науке културе и умјетности*. Крајем 2017. године изашао је 37. број, који садржи 14 чланака – оригиналних научних и стручних радова, прилога и грађе из области заштите културне баштине, историје умјетности, музикологије...

НАМЕТЉУ
ДВА
САЈМА

Субота
21. јул

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ

20.30
21.00

Коктел добродошлице у Библиотеци

Поздравна ријеч – председник Општине Херцег Нови
Г. Стеван Катић

БЕСЈЕДА НА ОТВАРАЊУ – **Ерленд Лу**

СТЕФАН МИТРОВ ЉУБИША: поводом 140
година од смрти

Говори: академик **Радомир В. Ивановић**

Да ли сам свуда гдје су ми трагови... – Мика Антић
поетско-музички програм

Учествују: **Војислав Воја Брајовић**, глумац и проф.
др **Урош Дојчиновић**, гитариста

НЕДЈЕЉА
22. јул

КЊИЖЕВНИ СВИЈЕТ ЕРЛЕНДА ЛУА

21.00

Говоре: **Ерленд Лу**, **Јасна Новаков Сибиновић**,
уредница ИК Геопоетика и **Радош
Косовић**, преводилац

МАКСИМУМ | **Вида Огњеновић**

Говори: **Вида Огњеновић** и **Гојко Божовић**,
уредник ИП Архипелаг

ПОНЕДЈЕЉАК
23. јул

СЕЋАЊЕ НА ЉУБАВ | **Јицак Бар Јосеф**

21.00

Говоре: **Јицак Бар Јосеф**, **Зоран Хамовић**, главни
уредник ИК Слио и **Душица Стојановић
Чворић**, преводилац

ЛУЗИТАНИЈА | **Дејан Атанацковић**

Говоре: **Дејан Атанацковић**, проф. др **Михајло
Пантић** и **Горан Лакићевић**, уредник ИК
Бесна кобила

УТОРАК
24. јул

СУНЦЕ ОВОГ ДАНА: **писмо Андрићу** | **Владимир
Пиштало**

21.00

Говоре: **Владимир Пиштало** и **Ненад Шапоња**,
главни уредник ИК Агора

РАЗГОВОРИ: знакови времена | **Ранко
Павићевић**

Говоре: **Ранко Павићевић** и **Вида Огњеновић**,
књижевница и редитељка

ПРОГРАМ

Програми за дјецу

ДЈЕЦА ИЗ ХЕРЦЕГ НОВОГ

БЛАГО НАМА С КЊИГРАЧКАМА | Бранко
Стевановић

Говори: Бранко Стевановић

МАЧАК И ПЕТАО: позоришна представа за дјецу
- Пан театар

(Играју: Оливера Викторовић, Елизабета
Ђоревска, Стефан Ковачевић и Бојана
Ђурашковић)

БОКА 37: зборник радова из науке,
културе и умјетности

Говоре: мр **Зорица Чубровић**, мр **Ђорђе
Малавразић** и **Невенка Митровић**,
уредник

ИНТИМНА ПРЕДСТАВА | Ружица Васић

Говоре: **Ружица Васић** и **Маја Симоновић**,
драматург

ИСПИТ КОД ПРОФЕСОРА МИЛОША Н.
ЂУРИЋА | Милован Витезовић

Говоре: **Драгољуб Којчић** и др **Зоран Живковић**,
уредници ЈП Завод за уџбенике Србије

ПОЗИВНО ПИСМО СУНЦУ | Борис Јовановић
Кастел

Говоре: **Борис Јовановић Кастел** и **Мираш
Мартиновић**, књижевник

ОТИСАК & ЗНАК | Миле Грозданић

Говоре: проф. др **Миле Грозданић**, проф. др
Ратко Божовић и **Воислав Булатовић**,
новинар и графички дизајнер

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

Клапа Incanto: концерт

Напомена: Организатор задржава право измјене
програма. У случају кише програми ће се одржати у
Галерији „Ј. Б. Бенковић“.

Сиједа
25. јул

20.30

Четвртак
26. јул

21.00

Петак
27. јул

21.00

Субота
28. јул

21.00

СУБОТА

21. јул
21.00

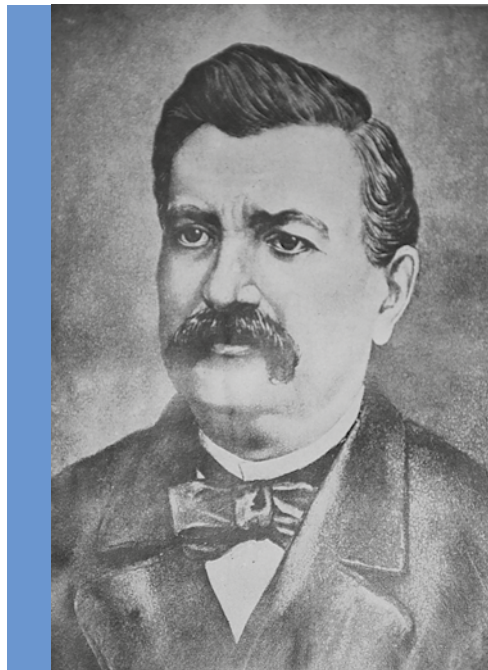
**СТЕФАН
МИТРОВ
ЉУБИША
ПОВОДОМ
140 ГОДИНА
ОД СМРТИ**

Говори:
**академик
Радомир
В. Ивановић**

Љубиша је и иначе узиман као примјер човјека који виртуозно влада живим и изузетно лексички богатим народним језиком. Свјестан те чињенице, он му је поклањао највише пажње, истовремено афирмишући у романтизму прокламовано начело да се у бићу језика садржи биће народа. Но, не треба губити из вида чињеницу да је тај језик добијао праву снагу тек када је био стављен у функцију дјела као цјелине.

[Академик Ново Вуковић]

Стефан Митров Љубиша – књижевник и политичар. Свој политички програм испунио је борбом за равноправност народа и језика под Аустро-Угарском и борбом за зближавање словенских народа. Његово ангажовање и заслуге на остваривању програма националног препорода учиниле су да постане један од првака Народне странке и цијеле Далмације: изабаран је за посланика, па председника у Далматинском сабору као представник бокешких општина и за посланика у Царевинском вијећу у Бечу. Љубиша је свој први рад, историјско-етнографски спис „Општество Паштровско у окружју Которском“, објавио у Српско-далматинском магазину, 1845.

године. Од тада, упоредо са политичком, тече Љубишина књижевна и публицистичка каријера. Од 1853. до 1855. био је дописник бечких новина *Agramer Zeitung*, а чланке је објављивао и у *Народном листу* (Задар), *Cittadina* (Трст), *Српска зора* (Беч), *Земљак* (Задар). У бројним публикованим текстовима износио је свој политички став, анализирајући важна друштвена и културна питања као и положај Срба под Аустријом. Године 1866. објављује своје једино поетско дјело, епску пјесму *Бој на Вису*. У Забавнику *Дубровник*,

1868. године, објављена је прва Љубишина приповијест *Шћепан Мали*, слиједи *Кањош Мацедоновић и Продаја Патријаре Бркића* 1870, *Скоцидјевојка*, *Суд добрих људи*, *Краћа* 1873, *Поп Андравић нови Обилић* 1874, *Проклети кам* 1875. Прву збирку приповједака, *Приповијести црногорске и приморске*, која му доноси пуну књижевну афирмацију, објављује 1875. године у Дубровнику, у издању Драгутина Претнера. Године 1877. у *Српској зори* у Бечу почињу да излазе *Причања Вука Дојчевића*. Исте године објављује приповјетку *Горде, или како Црногорка љуби*. Љубиша је био одличан познавалац италијанског језика, тако да се огледао и у преводилаштву – преводи оде и сатире Хорација, Ариоста, Дантеа и Тацита, које је читао у оригиналу. Умро је у

- Љубиша свакако припада оној ријеткој категорији стваралаца које су Љубомир Недић, Исидора Секулић и Иво Андрић називали „мајсторима-приповједачима“ (савременици су га називали „Његошем у прози“). Њихов језик оставља утисак дуговјеке филтрације, а заснован је на исконској чистоти и љепоти, те су неки од аналитичара предлагали да се српски језик учи из Љубишиног дјела. Ради се о сугестивно оствареним пјесничким сликама и поетским идејама, било да је у питању латентна било конкретна енергија поетског говора.

(Академик Радомир В. Ивановић)

Радомир В. Ивановић

(Смоница, 1936) – академик. Дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду на Групи за југословенску књижевност и југословенске језике, а докторирао на Филолошком факултету у Београду. Најприје ради као асистент, а затим као доцент и ванредни професор на Филозофском факултету у Приштини, потом као савјетник у Републичком секретаријату за образовање, културу и науку Србије. Од 1976. године ради као ванредни и редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду, све до пензионисања. Члан је *Македонске академије наука и умјетности*, инострани члан *Црногорске академије наука и умјетности*, члан *Удружења књижевника Србије*, почасни члан *Друштва писаца Македоније* и члан-сарадник *Матице српске* у Новом Саду. Почасни је доктор наука *Универзитета Свети Кирил и Методије* у Скопљу. Његов најзначајнији допринос је у области књижевне историје, теорије и критике, као и у области позоришне историје и критике. Објавио је око 30 монографија, 38 књига студија и огледа и преко 1600 радова. Радови су му превођени на словеначки, македонски, италијански, енглески, шпански, јапански и друге свјетске језике. Добитник је бројних научних, културних и књижевних награда, међу којима су: Тринаестојулска награда Црне Горе, Балканска награда „Коста Рацин“, Награда ослобођења Подгорице и Награда за животно дјело у Сремским Карловцима. Поводом 65 година живота и 40 година рада објављена је књига *Liber amicorum* (*Зборник радова у почаст академику Радомиру В. Ивановићу*), поводом 50 година рада књига *Критика критике – Критичари о делу Радомира В. Ивановића*, а поводом осамдесетогодишњице живота и педесетпетогодишњице научног рада објављена је књига *Дарови и уздарја* (*Критичари о делу Радомира В. Ивановића*). Живи у Београду.

СУБОТА

ПРВИ ДАН.

21. јул
21.00

*Да ли сам
свуда гдје су ми
трагови...*

– **Мика
Антић**
поетско-музички
програм

Учествују:
**Војислав
Воја
Брајовић,
Урош
Дојчиновић**

Факултету
у Београду
– професора

Воја Брајовић говори Шекспира, Његоша, Лорку, Л. Костића, Љ. Симовића, Б. Петровића, М. Антића, Р. Ратковића и В. Николића; музичке илустрације на гитари Урош Дојчиновић, на репертоару виртуозне и романтичне серенаде, романсе, баладе и песме Тареге, Ферера, Боша, Толсе, Линдсеја, Мозанија, Аблониса и др.

Војислав Воја Брајовић

(Београд, 1949) – глумац. Студирао на драмских уметности – Смер глума, у класи Предрага Бајчетића, а

1971. године је дипломирао у класи професорке Огњенке Милићевић. Био је стални члан Југословенског драмског позоришта од 1969. до краја 2012. године, а и сада игра неколико улога као гостујући глумац у том позоришту. Играо је и у Београдском драмском позоришту, Звездара театру, Атељеу 212, Српском народном позоришту у Новом Саду, Црногорском народном позоришту у Подгорици, Град-театар у Будви... Остварио је више од стотину улога у позоришту, филмовима, телевизијским серијама и драмама. Био је министар културе у Влади Републике Србије и савјетник Председника Србије. Добитник је „Добричиног прстена“, највеће глумачке награде за животно дјело (2009) и готово свих релевантних позоришних награда за глуму: 8 Годишњих награда Југословенског драмског позоришта, Годишња награда Српског народног позоришта у Новом

Саду, Годишња награда Црногорског народног позоришта, Награда “Доживотни почасни члан” Црногорског народног позоришта за укупно умјетничко достигнуће, Награда “Златна маска” на Интернационалном позоришном фестивалу у Охриду, Награда “Ардалион” на Позоришном фестивалу Ужице, “Стеријина награда”, Октобарска награда града Београда и друге. Живи и ради у Београду.

Проф. др Урош Дојчиновић

(Београд, 1959) - гитарист, композитор, музиколог, педагог и публицист. Студирао класичну гитару и књижевност и дипломирао на Музичкој академији у Загребу, а потом завршио постдипломске студије одбравивши два доктората на интердисциплинарним музичким темама на Филолошком и Филозофском факултету Универзитета у Београду. Дојчиновићева умјетничка активност обухвата преко 3500

- Урош Дојчиновић је нашао музичком пратњом адекватан израз тексту. Његов музички рад је самостална музичка целина, која до танчине изнијансирана доказује његово разумевање и доживљавање поезије и која је музички оплемењује...

(Милена Батић)

- Моћ музике је бесконачна. Та констатација још више долази до изражаја кад слушам Уроша Дојчиновића и тада помишљам колико су срећни људи који знају да милују жице гитаре. Постао сам роб музике која се стварала прстима Уроша Дојчиновића... Гитара Уроша Дојчиновића је бујна река која гаси вулкане који извиру из мог бића. Желим да ова река увек тече и да што више ствара.

(Tahir Alaettin)

наступа остварених широм света, велики број радио и телевизијских емисија, више стотина одржаних стручних предавања, мајсторских семинара и учешћа у раду различитих домаћих и међународних жирија. Објавио је преко 600 стручних радова и снимио више од 60 дискографских издања за различите издавачке куће у Европи, Америци и Азији. За вишеструко умјетничко дјеловање награђен је са више од 50 медаља, плакета, диплома и других признања у земљи и свијету.

Недједна

22. јул

21.00

КЊИЖЕВНИ
СВИЈЕТ
ЕРЛЕНДА ЛУА

Говоре:
Ерленд
Лу,
Јасна
Новаков
Сибинић,
Радош
Косовић

Непретенциозна, топла, поетична и забавна

прича у којој главни јунак (25 година) сам у стану свог брата размишља о смислу живота, анализира стварност и проток времена, преиспитује себе и своју прошлост. Лу несвакидашње оригинално комбинује једноставан језик и врло озбиљне теме. Очаравајуће емотивна и духовита, књига *Наиван. Супер.* у исто време је и аутобиографија, комедија, параболо, романса и филозофска расправа. Лу са невероватном лакоћом

руши сва правила, тако да нам се на крају романа чини да сва та правила никада нису ни постојала. Ово је једна од оних књига због којих млади заволе књижевност. *О роману Наиван. Супер, ИП Геопоетика)*

- Оштра критика друштва и прича о бесмислу свега онога чему треба данас да стреми просечан човек, обогаћена је неодољивим препознатљивим хумором Ерленда Луа који вам не дозвољава да ову, на моменте сурову и опорну књигу, доживите као мрачну и песимистичну. *Доплер* је једна од оних књига које

се брзо читају, а дуго памте. *(О роману Доплер, ИП Геопоетика)*

- Ерленд Лу, о издаваштву пише с иронијским отклоном, о сусрету песникиње зашле у године с једним новим временом и о томе колико се гнева може наћи у њој када се одлучи да ствари узме у своје руке. Иако се овај роман може тумачити пре свега као јетка критика некомпетентне књижевне критике у свепштој кризи издаваштва, у њему су и изоштрена, врло слојевита осликавања психолога, запослених у Дому књижевности, продавца и менаџера у књижари а, посредно, и интелектуалне и културне средине уопште. *(О роману Попис, ИП Геопоетика)*

- Луови романи су раније називани „наивистичким“, али сада су нам потребне нове одреднице да бисмо описали овај специфични облик искривљеног реализма. Лу још једном потврђује да је вистрен приповедач несвакидашње перцепције. И, док мислимо да се забављамо читајући о суманутом понашању овог егоцентрика необичних навика и назора, изложени смо заправо једном брехтовском процесу у којем све што нам се чини познатим прво буде онеобичено, да бисмо тек захваљујући томе могли суштински да га спознамо. *(О роману Крај нама познатог света, ИП Геопоетика)*

Ерленд Лу (*Erlend Loe*)

(Трондхајм, 1969) – норвешки писац. Правио је кратке филмове и музичке спотове, радио у позоришту, на психијатријској клиници, као књижевни критичар, учитељ и преводилац поезије. Објавио је романе: *Прохујало са женом* (1993), *Наиван. Супер.* (1996), *Л* (1999), *Чињенице о Финској* (2001), *Доплер* (2004), *Волво Камиони* (2005), *Мулеј* (2007), *Мирни дани у Миксинг Парту* (2010), *Фвонк* (2011), *Попис* (2013) и четири књиге за дјецу које је илустровао Ким Хиорти. По његовом сценарију снимљен је филм *Детектор* (2000) и краткометражни филм *Уједињени стојимо* (2002), а за дугметражни филм *Прохујало са женом* (2007), снимљен по његовом роману, био је косценариста. За кратко вријеме постао је култни норвешки писац, а књиге су му преведене на више од двадесет свјетских језика. Добитник је више награда, међу којима су најважније: Награда Министарства културе Норвешке за дјечију сликовницу *Велики црвени пас* (1996); Награда критике за дјечији роман *Kurte quo vadis?* (1998); Награда књижара за роман *Л* (1999); у Стразбуру је 2006. године добио Европску награду младих читалаца (*Prix européen des jeunes lecteurs*) за роман *Наиван. Супер*, преведен на тринаест језика.

Предједња

22. јул

21.00

МАКСИМУМ
| **ВИДА**
ОГЊЕНОВИЋ

Говоре:
Вида
Огњеновић
Гојко
Божовић

Роман *Максимум* обликован је у вртложном низању укрштених прича и умножених гласова: као на некој узбудљивој сцени пред читаоцима се смењују јунаци и приповедачи чије се приче допуњују и прожимају, сукобљавају и оспоравају, стварајући моћну и мозаичку слику једног сложеног времена и ускомешаних људских судбина у њему. Измештен на први поглед из актуелног временског контекста, овај роман својим вишеструко укрштеним причама и људским судбинама које износи сугестивно сведочи о искуству неколико генерација суочених са ауторитарним друштвом и искључивостима властите средине.

Велика прича о питањима која нас снажно додирују.
(*ИК Архипелаг*)

- На неки начин, Вида Огњеновић је роман *Максимум* заправо ситуирала и као роман о појединачном идентитету - како човек може у савременом свету да осмисли властити избор. Са друге стране, то је непрестани судар, сукоб са чињеницама те стварности која је сачињена од мрежа информација, знања, различитих токова моћи који се на врло сугестиван начин приказују у овом роману. Оно што са уметничког становишта плени је да се практично у сваком поглављу овог романа појављује други приповедач. Он казује своју причу, свој поглед на чињенице стварности, показујући нам, заправо, да ниједна истина није сама, да ниједан поглед на свет није потпун и заокружен и да сваки случај, свака судбина, сваки детаљ, сваки догађај може бити испричан из највероватнијих углова.
(*Гојко Божовић*)

Вида Огњеновић

(Дубочке, 1941) - књижевница, редитељка и дипломата. Дипломирала је на Катедри за општу књижевност на Филолошком факултету у Београду и на Одсеку за режију Академије за позориште, филм и телевизију у Београду. Пише романе, приповјетке, драме и есеје. Књиге драма: *Меланхоличне драме* (1991), *Кањош Мацедоновић* (1993), *Девојка модре косе* (1993), *Сетне комедије* (1994), *Милева Ајнштајн* (1999), *Јегоров пут* (2000), *Драме I-III* (сабране драме у три тома: 2001-2002), *Дон Крсто* (2007); књиге прича: *Отровно млеко маслачка* (1994, 2009), *Стари сат* (1996), *Најлепше приповетке* (2001), *Права адреса* (2007), *Живи примери* (2012); књига прозе: *Путовање у путопис* (2006); књиге есеја: *Насупрот пророчанству* (2007), *Висока волтажа* (2014); романи: *Кућа мртвих мириса* (1995), *Прељубници* (2006), *Посматрач птица* (2010), *Максимум* (2017); књига разговора: *Нема више*

наивних питања (2008); театролошке студије: *Страх од сценске расправе* (1980), *Шекспироманија* (1980). Добитница је бројних награда за књижевни и позоришни рад: "Андрићева награда", "Бранко Ћопић", награда "Просвете", "Лаза Костић", "Карољ Сирмаи", "Паја Марковић Адамов", "Ramonda Serbica", "Стефан Митров Љубиша", "Тодор Манојловић", Награда Народне библиотеке Србије за књигу године (2007), Међународна књижевна награда „Prozart“ (Македонија). Дrame и проза Виде Огњеновић преводени су на енглески, њемачки, француски, чешки, пољски, македонски, бугарски, украјински и мађарски језик. Преводи са енглеског и њемачког језика. Вида Огњеновић је један од наших најважнијих позоришних редитеља. Председница је Српског и потпредседница Међународног PEN центра. Живи у Београду.

Институт „Др Симо Милошевић“ Игало

ПРОНАЂЕНО У ПРЕВОДУ: књижевност, преводeње, издаваштво : округли сто

Медијатор:
Гојко Божовић

Учесници:

- Ерленд Лу, писац
- Јицак Бар Јосеф, писац
- Радос Косовић, преводилац
- Душица Стојановић Чворић, преводилац
- Биљана Исаиловић, преводилац

- Марија Кривокапић, преводилац
- Вида Огњеновић, књижевница и редитељка
- Никола Маловић, писац
- Мираш Мартиновић, писац
- Гојко Божовић, директор и главни уредник ИК Архипелаг
- Зоран Хамовић, директор и главни уредник ИК Clío
- Ненад Шапоња, директор и главни уредник ИК Агора
- Јасна Новаков Сибиновић, уредник ИК Геопоетика

Понедељак

23. јул

10.00- 14.00

ОКРУГЛИ

СТО:

ПРОНАЂЕНО У ПРЕВОДУ

Понедаједнак

23. јул

21.00

**СЕЋАЊЕ
НА ЉУБАВ
ЈИЦАК
БАР ЈОСЕФ**

Говоре:
**Јицак
Бар Јосеф,
Зоран
Хамовић,
Душица
Стојановић
Чворић**

ТРЕЋИ
ДАНИ.

Аутор приповеда о свом преминулом оцу, чувеном израелском књижевнику Јошуи Бар Јосефу. Радња романа почиње очевом смрћу и испреплетана је сећањима на пишчево детињство и младост. Очев живот је задивљујућ. Рођен је у ортодоксној породици у насељу Меа Шеарим у Јерусалиму. Пошто се разочарао у религију, напушта жену и двоје мале

деце и сели се у Тел Авив. Иако је у загрљају друге, Јошуа редовно посећује бившу жену и децу и токком једне од тих посета зачиње се и њихов син Јицак. Остављена жена одгаја новорођенче и двоје старије деце у сиромаштву. Кад оболи од рака, Јошуа јој се враћа и они живе заједно у Хаифи све до њене смрти.

- Јицак Бар Јосеф пун је саосећања према мајци и огорчен је на оца, али га ипак воли. Описује га као задивљујућу личност, које се истовремено и плаши и диви јој се. У овој књизи Јошуа је пун жудње за животом, женскарош и себичњак. Причу о вртлогу осећања, разапет између оца и мајке, Јицак Бар Јосеф приповеда без задршке и искрено. Радња

Јицак Бар Јосеф (Yitzhak Bar Yossef)

(Тел Авив, 1949) – израелски писац. Дипломирао је националну историју на Универзитету у Јерусалиму, а магистрирао компаративну књижевност. Дуго је радио као новинар у дневном листу *Једиот Ахронот*, а тренутно ради у институту Гназим у Тел Авиву. Добитник је Кугелове (1995) и Премијерове (2002) награде за књижевност.

књиге се премешта из Јерусалима у Тел Авив, затим Хаифу и Сафед, где Јошуа и умире.

(ИП Clío)

- *Сећање на љубав* је аутобиографски роман, топла и осећајна прича. Књигу је аутор почео да пише одмах после седам дана жалости. Рад на књизи трајао је две године, колико је писцу било потребно да сакупи стара породична писма, до-

кумента, фотографије и преслуша аудио-снимке које је отац направио четири године пре смрти и у којима износи своје виђење целе компликоване породичне ситуације. Из свог тог материјала, Бар Јосиф је

истакао предивну и интелигентну књигу, језгровито написано уметничко дело у које је уткао комадиће сећања.

(Зоран Хамовић)

Лузитанија, замишљена као утопијски роман, у основи је прича о београдској психијатријској болници током Првог светског рата која се налазила у згради познатој као Доктора кула. Дом за с ума сишавше је током окупације званично био ван надлежности окупатора који је ту екстериторијалност доделио болници, по свој прилици, не би ли се лишио компликованих обавеза. У роману та минијатурна територија постаје парламентарна република заснована на укидању неравноправности између лекара и пацијента, а пре свега на идеји да разум и лудило нису две супротстављене околности, већ да се и разуму и лудилу

једнако супротставља људска глупост. Док се лудило вековима тамници и кажњава, глупост се одувек велича, слави и овлашћује. На овим нашим просторима често је сва несрећа приписивана некаквом урођеном, готово пословичном лудилу, али то је само зато што разум и глупост понекад праве договоре.

(ИП Бесна кобила)

- Дејан Атанацковић стрпљиво гради радњу и води читаоце кроз комплексне ходнике имагинације. Сараматовском нарацијом укршта ликове и догађаје, и сваком страницом доказује да изненађењима нема краја. Маестрално баратајући апсурдом, ствара свет инверзије нормалности. *Лузитанија* је роман о уточишту, где свако може наћи своје место и смисао.

(Никола Драгомировић)

- Преиспитујући тему лудила као уточишта и као начина супротстављању хаосу, Ата-

ПОНЕКАД ЈЕ ЛУК

23. јул

21.00

ЛУЗИТАНИЈА | ДЕЈАН АТАНАЦКОВИЋ

Говоре:

Дејан
Атанацковић,
Михајло
Пантић и
Горан
Лакићевић

нацковић исписује причу која сугестивно надилази сопствене временске и просторне координате и израста у универзалну причу о темељним егзистенцијалним и друштвеним питањима савременог света... Укрштајући ерудицију и снажну

имагинацију Атанацковић, ствара комплексну слику света у којој се лудило доживљава као острво разума у свеопштој суманутости ратне стварности.

*(Из образложења
Жирија НИН-ове награде)*

Дејан Атанацковић

(Београд, 1969) – писац и универзитетски професор. Предаје више предмета из области визуелне умјетности и културе на универзитетским програмима у Фиренци и Сијени. Сарађује са фирентинским Музејом природних наука на предмету „Body Archives“, посвећеном историји представа људског тијела. Посљедњих година води радионице засноване на дијалогу и сарадњи студената и психијатријских пацијената. У Београду је, уз подршку Музеја савремене уметности, покренуо „Други поглед“, иницијативу за нове наративне токове, кроз јавни рад београдских алтернативних водича. Као визуелни умјетник, од деведесетих реализује самосталне изложбе и кустоске пројекте. Поједини Атанацковићеви радови дио су музејских и приватних колекција. *Лузитанија* је његов први роман, за који је добио НИН-ову награду за најбољи роман у 2017. години.

УТОРАК
24. јул

21.00

**СУНЦЕ
ОВОГ ДАНА
| ВЛАДИМИР
ПИШТАЛО**

Говоре:
**Владимир
Пиштало,
Ненад
Шапоња**

Овај епистоларни роман тока књижевне свести, писан је кроз туђу свест. Усред мреже бритких асоцијација, замаскиран је у манифестни говор есеја који у себи садржи скривену и збирку прича и збирку песама и путопис. Он читаоца извештава о Андрићевим прозорима у свет и свест из паноптикума, циркуса и књига; о књижевним прозорима у страст и у тајну жене; о ономе што заиста јесу митски хероји његовог доба; о Гаврилу Принципу и “Младој Босни” као друштвено-историјском контексту неправде последњег кметства у тадашњој Европи; али и о истини данашњег света и његовог неокOLONИЈАЛНОГ устројства у коме „усрећитељи траже од усрећених да се одрекну сопствених очију“. Лоциран између конкретних времена, Андрићевог и нашег, и безвремена књижевности, овај данашњи Пишталов разговор са Андрићем, уз

кориштење душе као лампе, показује како је могуће књижевно, језиком слика и емоција, говорити и о књижевности и о времену у коме се говори. И заиста, након читања ове књиге, исписане као савршено одсвирана композиција, ни читање Андрића неће бити сасвим исто. (*Ненад Шапоња*)

Владимир Пиштало

(Сарајево, 1960) – писац и универзитетски професор. Завршио је Правни факултет у Београду, а докторирао на Универзитету Њу Хемпшир (САД). Један је од најзначајнијих савремених српских приповједача. Објавио је књиге поетске прозе: *Сликовница* (1981), *Манифести* (1986), *Ноћи* (1986) и *Крај Века* (1990); збирке прича: *Витраж у сећању* (1994), *Приче из целог света* (1997) и *Чајеви Марса* ; *Ноћи* (2010); романе: *Миленијум у Београду* (2000), *О чуду* (2002), *Тесла, младост* (2006), *Тесла, портрет међу маскама* (2008), *Венеција* (2011) и *Сунце овог дана : писмо Андрићу* (2017). Пиштало је аутор и двије литерарно-биографске књиге: *Александрида* (1999), бајковита повијест о животу Александра Македонског и *Корто Малтезе* (2008), новела. Добитник је НИН-ове награде за роман *Тесла, портрет међу маскама*. Његова дјела преведена су на више од десет свјетских језика – руски, енглески, њемачки, италијански, француски, чешки, македонски, бугарски, словеначки, словачки, румунски. Живи у Америци гдје предаје свјетску и америчку историју на универзитету у Вустеру, Масачусетс.

УТОРАК**24. јул****21.00****РАЗГОВОРИ
| РАНКО
ПАВИЋЕВИЋ***Говоре:*
**Ранко
Павићевић,
Вида
Огњеновић**

Књига *Разговори: знакови времена* настала је поводом тридесет пет година ауторовог бављења новинарством, а објединила је, поред осталог, три његове претходне књиге разговора, са познатим и оствареним умјетницима и ствараоцима из земље и свијета, који су својим дјелом оставили неизбрисив траг у времену. Заступљени су писци, пјесници, редитељи, глумци, музички ствараоци, ликовни умјетници. Неки од њих су: Десанка Максимовић, Мира Алечковић, Данило Киш, Матија Бећковић, Амир Ор, Роналд Харвуд, Емир Кустурица, Дејан Мијач, Јован Ђирилов, Раде Шербеџија, Јадранка Јовановић, Војо Станић, Оља Ивањицки и многи други. Књига садржи и фотографије аутора са интервјуисаним умјетницима.

- Ранко Павићевић је заиста драгоцен интервјуер, који саговорнике својим питањима наводи и инспирише да промишљају и она стваралачка упо-

ришта за која се на први поглед сматра да се подразумевају. У таквим разговорима ствара се извесна аутопоетичка биографија идеја и њихових остварења што је уочљив резултат који чини да је сваки његов интервју далеко више од пуког новинарског написа. Такав дијалог непосредног сведочења има значај ретког документа, али је истовремено и вредно књижевно штиво, што најбоље говори да му је право место у књизи. (...) Антологија оваквих интервјуа јесте својеврстан знаковник у којем су изнети и објашњени поједини горући уметнички, морални и грађански постулати интервјуисаних уметника, али је истовремено и водич кроз сложене и изукрштане стазе знања и маште, сумње и уверења, живота и надживота.

(Вида Огњеновић)

Ранко Павићевић

(Подгорица, 1955) – новинар. Основно и средње образовање завршио у Подгорици, гдје је студирао Правни факултет. Новинарством се бави од 1979. године, а радио је и објављивао текстове у више од дванаест медијских кућа, ревија, агенција и портала: Радио Будва, Приморске новине, Универзитетска ријеч, ТВЦГ, Блиц, ТАНЈУГ... Прву књигу, *Знакови времена* објавио је 1994. године, а затим слиједи: *Знакови времена 2* (1995), *Робија једне младости* (1996), *Америчка завјера* (1999), *Варварство НАТО-а* (2000), *Сликари говоре* (2002), *На врху пера* (2006). Живи и ради у Будви.

П Е Т И Д А Н .

Програмн за дјецу

ДЈЕЦА ИЗ ХЕРЦЕГ НОВОГ

Српјесда

25. јул

20.30

**БЛАГО
НАМА С
КЊИГРАЧКАМА**

Говори:
**Бранко
Стевановић**

Бранко Стевановић (Бачка Топола, 1966) - књижевник – самостални умјетник. Пише за дјецу и одрасле. Бави се и приређивачким и преводилачким радом. Био је уредник у неколико издавачких кућа и листова за дјецу. Аутор је четири књиге за одрасле: *Трајања* (1986), *Никола Врана и голубови* (1990), *Врло друштвена игра* (1994) и *Употреба детета* (2000). Објавио је петнаестак књига пјесама и прича за дјецу, од којих су најпознатије: *Зоолошка песмарица*, *Прича о принцу јединцу*, *Лепо ти кажем*, *Ето тако*, *Овако је то било*, *Авантуре Краљевића Марка*. Књигу експеримената и трикова, *Урнебесна*

физика, објавио је у коауторству са Светиславом Пауновићем и Игором Коларовим, са којим је приредио и три избора из савремене српске поезије за дјецу. Његова драма у стиховима *Прича о принцу јединцу* извођена је у неколико позоришта, а емитована је и као радио драма на таласима Радио Београда, у режији Милоша Јагодића. Аутор је текста сонгова које је за позоришну представу са пјевањем и плесом *Мале*

На МСК Трг од књиге 2018, Бранко Стевановић ће кроз програм Благо нама с књиграчкама представити сегменте свог сваралаштва (сликовнице, пјесме и приче) намијењене предшколцима и читаоцима млађег основношколског узраста.

тајне, у режији Горана Марковића, компоновао Зоран Симјановић. Поезијом и кратком прозом заступљен је у антологијама и у уџбеницима за основну школу. Неке пјесме и кратке приче су му преведене на више језика. У сарадњи са библиотекама, образовним установама и културним центрима реализовао је стотине књижевних сусрета и радионица за дјецу предшколског, основношколског и средњошколског узраста. У области књижевности за младе добитник је бројних угледних књижевних признања: Прва награда публике 16. Фестивала југословенске поезије „Смедеревска песничка јесен“ (1985), „Паунова награда“ Народне библиотеке у Ужицу (2004), „Дечја књига године“ 52. Међународног београдског сајма књига (2007), „Змајев песнички штап“ 53. Змајевих дечјих игара (2010), „Сребрно Гашино перо“ 23. Фестивала хумора за децу у Лазаревцу (2011), Књижевна награда „Мочило Тешић“ општине Пожега (2011),

Награда „Невен“ Пријатеља деце Србије за белетристику (2012), Прва награда дечјег читалачког жирија „Доситејево перо“ (2012), Плакета „Сима Цуцић“ Банатског културног центра (2012), Награда 57. Змајевих дечјих игара за изузетан стваралачки допринос савременом изразу у књижевности за децу (2014), Награда „Невен“ Пријатеља деце Србије за популарну науку (2016).

Позориште Пан театар основали су брачни пар Ђурашковић – Викторовић 1995. године. У почетку, позориште је радило као путујућа група, гостовали су на „туђим“ сценама. Сталну дјечију сцену отворили су 4. априла 1998. године у београдском Булевару револуције 298 и тај дан је рођендан позоришта. Пан театар је свој репертоар подредио најмлађој публици али играју и неколико вечерњих представа. Сваке позоришне сезоне одиграју се три до четири дјечије премијере и једна вечерња. Редовни су учесници Фестивала дечијих позоришта. Добитници су награде Зоран Радмиловић за најбољу представу на Фестивалу детета у Зајечару, награде за најбољу главну женску улогу на „Фестићу“, награде

за најбољу младу глумицу на Фестивалу „Позориште Звездариште“, награду за најбољу луткарску анимацију на Фестивалу дечијих позоришта у Котору и др. Баве се и педагошким радом кроз организовање школе глуме за дјецу. Њихове представе гледала је публика широм Србије, Црне Горе, Републике Српске, али и Швајцарске, Њемачке, Француске, Канаде.

СРПЈЕДА

25. јул

20.30

**МАЧАК
И ПЕТАО**
позоришна
представа
за дјецу
ПАН ТЕАТАР

Играју:
Оливера
Викторовић,
Елизабета
Ђоревска,
Стефан
Ковачевић
Бојана
Ђурашковић

Представа *Мачак и Петао* је адаптација истоимене пјесме Бранка Ћопића, односно урађена је по мотивима пјесме *Мачак и Петао*. Представа је намијењена публици узраста до 8 година. Овом представом „Пан театар“ обогаћује свој

Адаптација текста и режија:

Александар Малетин

Сценографија, костими, маска и лутка:

Милан Вујић

Музика:

Светлана Цеца Милић

Сценски покрет:

Тијана Јанковић

Играју:

Оливера Викторовић, Елизабета

Ђоревска, Стефан Ковачевић,

Бојана Ђурашковић.

репертоар још једним сегментом, чија је основа у покрету и музици, геговима и наравно, интеракцији. Представа је замишљена као углавном невербална, осим приповједача који додатно коментарише и најављује, а пријатељство Мачка и Петла је искрено и неуобичајено. Лисица вреба, лови Петла, али наивни и помало уображени Петао има свог друга који је увијек ту да га избави из невоље.

Позориште „Пан театар“ је 2017. године овом представом учествовало на Интернационалном фестивалу позоришта за дјецу у Минјангу, у Кини. Због великог интересовања публике, представу су одиграли дванаест пута за четири дана фестивала. Изузетно добар пријем публике најбољи је доказ да добро позориште говори универзалним језиком.

ШЕСТИ ДАН.

Зборник *Бока* обухвата 630 чланака (научни и стручни радови, прилози, грађа) на око 13000 страница текста, а сарађивало је више од 250 аутора. О квалитету објављених радова довољно говори чињеница да се велики број појављује у библиографијама и фуснотама многих истраживача Боке Которске. Регија Боке Которске је мултидисциплинарно истраживана, па је Зборник у потпуности одговорио постављеним захтјевима и постао незаобилазан извор података за сваког истраживача Боке Которске. Пуну афирмацију Зборник је добио захваљујући дигитализацији свих до сада публикованих бројева, доступних у пуном тексту на web презентацији Библиотеке свим заинтересованим корисницима, укључујући и нови број убрзо након објављивања у штампаном формату.

- У основи, *Бока* је имала да надомести недостатак систематичног истраживања и проучавања бокељских тема, претежно оних које су се тичале њене историје, књижевности, археологије, културе у даљој и ближој прошлости.

(Проф. др Злата Бојовић)

Нови, 37. број Зборника објављен је крајем 2017. године, захваљујући залагању и труду свих оних који, без накнаде, вриједно раде на одржавању континуитета излагања: уредник, аутори, рецензенти и редакција у саставу: проф. др Ђорђе Бубало, проф. др Илија Лалошевић, др Зорица Чубровић, др Горан Комар, др Драгана Радојичић, научни савјетник, проф. др Иван Стевовић и Невенка Митровић, библиотекар савјетник. Часопис одликује квалитетна штампа, илустрације у боји и уједначена форма заступљених радова, који садрже: UDK број, кључне ријечи, резиме на енглеском језику и одговарајућу научну апаратуру. У *Боки* бр. 37, на готово 400 страница, објављено је 9 чланака у категорији оригинални научни и стручни рад, 3 прилога и 2 чланка у категорији грађа. Заступљени су аутори: Јасминка Гргуревић, Славица Ломпар, Драгутин Радимир, Зорица Чубровић, Милица Крижанац, Злата Марјановић, Катарина Николић Красан, Душан Томановић, Марија Црнић Пејовић, Зоја Кнежевић, Софија Хајриззај, Небојша Рашо, Марија Михаличек, Марина Кнежевић, Горан Ж. Комар, Мирјана Вукасовић.

ЧЕТВРТАК

26. јул

21.00

БОКА 37
зборник
радова
из науке,
културе и
умјетности

Говоре:
Зорица
Чубровић,
Ђорђе
Малавразић,
Невенка Митровић

ЧЕТВРТАК

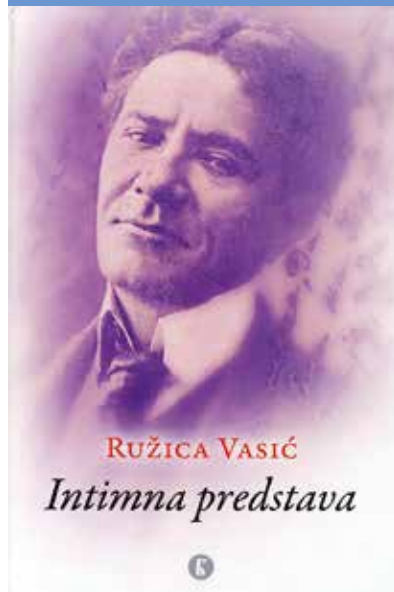
26. јул

21.00

**ИНТИМНА
ПРЕДСТАВА
| РУЖИЦА
ВАСИЋ**

Говоре:
**Рујица
Васић,
Маја
Симоновић**

Ријеч је о романсираној биографији Будванина Богобоја Руцовића, објављеној у издању ЈУ Народна библиотека Будве. У својој релативно краткој глумачкој каријери,

Руцовић је остварио врхунске улоге на позоришној сцени, играо је Хамлета, Јага, Дон Хуана, Освалда, Грофа Трифића и друге, а веома успјешно бавио се и режијом и преводилаштвом. Његове режије оцијењене су као остварења високог стваралачког домета, рафинираног и модерничког израза. За велика глумачка остварења, краљ Петар Карађорђевић одликовао га је орденом Светог Саве.

Рујица Васић

(Крагујевац, 1976) – драматург и писац. Дипломирала на Факултету драмских уметности на Цетињу, одсјек Драматургија. Уписала мастер студије на Факултету драмских уметности у Београду. Представе: *Хладњача за сладолед* (2013), у режији Приможа Беблера и *Фармагонија* (2014), у режији Зорана Ракочевића. Објавила је збирку поезије *Трошење усана на речи* (2002) и два романа, *Домодржница* (2018) и *Интимна представа* (2018). Ангажована је као сценариста-сарадник на серији *Мала историја Србије* и на радио драми Радио Београда, *Кратка беседа о Зарићу и пчелама*, поводом седамдесет година ослобођења Београда. Награде: Побједила на конкурс за прву књигу едиције *Првенац* Студентског културног центра у Крагујевцу; Награда на конкурс Књажевско српског театра *Крагујевац у памћењу и изван памћења*, за драму *Хладњача за сладолед*; Награђена одлуком управног одбора Филмског центра Србије за унапређење филмског сценарија за сценарио *Нечујна песма*.

- Рујица Васић у свом приступу Богобоју Руцовићу показала је вјештину да се бави човјекот изнутра. Напокон је ова деценијама нејасна фигура до-

била обресе човјека и престала да буде сјенка прича о њему самоме. Седмо дијете, а први син будванског пароха Гаврила Руцовића и мајке Марије, сестре Стефана Митровог Љубише, рођени Будванин, потомак старих фамилија и род краљевске лозе Петровића престаје бити само забиљешка у фактографским записима. Престао је бити одјек својих талената, запис о свом раду

у театру, трач о сопственим манама и низу споредних улога. Јер Богобој Руцовић је био глумац. Могуће, један од првих умјетника који су на овим просторима разумијевали глуму као нешто више од пуке забаве и ласцивног перформанса. Сам је промишљао театар и разумијевао театар онда када његова теорија није ни постојала.

(Маја Симоновић)

СЕДМИ ДАН.

Испит код професора Милоша Н. Ђурића је књига коју Милован Витезовић у издању Завода за уџбенике објавио у славу професора Ђурића, за 125. годишњицу рођења и 50. годишњицу његовог одласка у вечност. Уз

песме посвећене легендарном професору и свету антике који је управо он унео у нашу културу, у књизи се налазе и пригодни текстови Витезовићевих пријатеља и истакнутих писаца и личности из света културе. У овој књизи Витезовић нас поново одводи у духовни простор старе Грчке, где су заједно и богови и јунаци, и песници и филозофи. Поред епизода из живота славног хеленисте, Витезовић у својој песничкој истини о антици, у истом песничком маниру опева и највеће умове човечанства, грчке филозофе Талеса, Парменида, Хераклита, Анаксимандера, а посебну пажњу посвећује Сократу,

ПЕТАК

27. јул

21.00

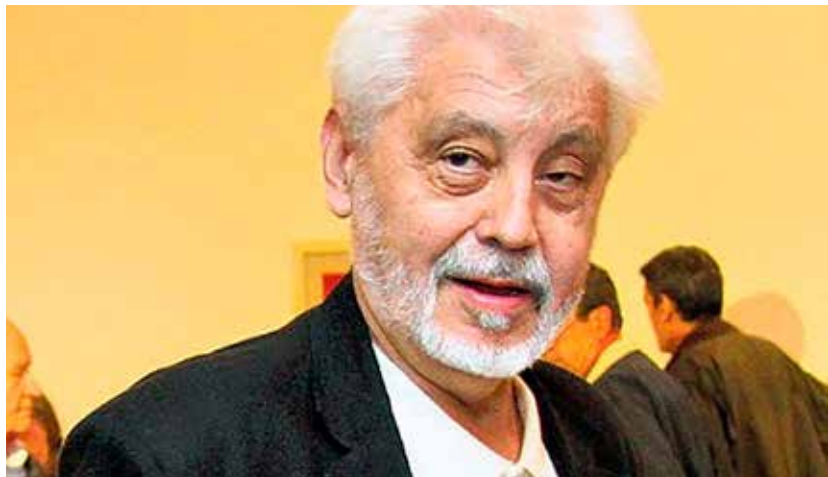
**ИСПИТ
КОД ПРОФЕСОРА
МИЛОША
Н. ЂУРИЋА
| МИЛОВАН
ВИТЕЗОВИЋ**

Говоре:
**Драгољуб
Којчић,
Зоран
Живковић**

Платону и Аристотелу. У књизи је опевао и антички Рим, његове владаре, Цезара, Нерона, Калигулу, али и филозофе, песнике, беседнике, Сенеку, Цицерона, Марка Аурелија, Хорација, Вергилија... Књига *Испит*

код професора Милоша Н. Ђурића је трајни споменик професору, али и подсећање на оне велике духове који су нам обележили живот и створили вечне успомене.

(Др Зоран Живковић)

Милован Витезовић

(Витезовићи – Косјерић, 1944) – писац и сценариста. Пише песме, романи, есеје, критике, афоризме, филмска и ТВ сценарија. Објавио је четрдесетак књига, у преко двеста издања, међу њима и дванаест бестселера: *Шешир професора Косте Вујића*, *Лајање на звезде*, *Симфонија Винавер*, *Чарапе краља Петра*, *Хајдук Вељко Петровић*, *Милена из кнез Михаилове*, *Света љубав*, *Синћелић се са сунцем смирио*, *Принц Растко*, *Булерлеска у Паризу*, *Кад је невен био сунце*, *Госпођица Десанка*. Популарне су његове збирке песама: *Слободније од слободе*, *Војници у вођњаку*, *Робијаши у срцу*, *Певање српско*, *Одбрана душе*, *Хамлет студира глуму*, *Сећање на нас* и др; књиге афоризама: *Срце ме је откуцало*, *Мождане капи*, *Ми-сларица*, *Луди драги камен*, *Човече, наљути се*, *Витешки кодекс*. Међу књигама за дјецу издвајају се: *Ја и клинци ко песници*, *Наименовања*, *Песме које расту*, *Изабрано детињство*. Избори из његовог дјела као његова сабрана дјела објављивана су више пута. Завод за уџбенике објавио је 28 књига Витезовићевих *Избраних дела*. Превођен је на велики број свјетских језика: њемачки, енглески, француски, италијански, шведски, хебрејски, кинески и друге. Добитник је многих значајних награда и одликовања: Награда “Змајеве дечје игре”, “Змајев песнички штап”, “Велика Базјашка повеља” у Букурешту, “Кочићева награда”, руско одликовање “Златни витез”, Европска награду за ТВ серију о Вуку Караџићу, Награда Савеза писаца Руске федерације за роман *Чарапе краља Петра* и друге. Живи у Београду.

Књига поезије *Позивно писмо сунцу* објављена 2016. године у библиотеци савремене црногорске поезије *Савременик* Завода за уџбенике и наставна средства из Подгорице, награђена је престижном наградом *Књижевно перо* Хрватског књижевног друштва за књигу године ван издања ХКД-а.

- Кастелово пјесништво враћа све што је прошло и представља најубједљивији доказ да ништа није пролазно. У њеним ћардинима и на њеним мозаицима дише pepeo Александријске библиотеке и на њему се књиге испишу саме. Кастел умјешно скида вјечни рукопис

претачући га у свој. (...) Он је прекаљени средоземни ловац на бисере, на непознато и безгласност Југа, он свему дарује говор и обличја... С прамца својега Брода, позивар Сунца види предјеле који нијесу видљиви обичном оку. Кастел све види својим оком и дописује својом руком. У томе је његова оригиналност.

(*Мираш Мартиновић*)

ПЕТАК

27. јул

21.00

**ПОЗИВНО
ПИСМО
СУНЦУ
| БОРИС
ЈОВАНОВИЋ
КАСТЕЛ**

Говоре:
**Борис
Јовановић
Кастел и
Мираш
Мартиновић**

Борис Јовановић Кастел

(Требиње, 1971) – црногорски пјесник медитеранске оријентације. Основно, средње и факултетско образовање стекао је у Подгорици, гдје живи и ради.

Књиге поезије: *Кад замиришу кајања* (1994), *Прстење поморја* (1995), *Фусноте јужних звона* (1997), *Анатомија средоземног дана* (1998), *Медитеранска агенда и прорицање прошлости* (2000), *Медитерански хексатеух* (2003), *Его мора* (2004), *Вјенчање са сипом* (2007), *Neptune's spear* (избор из поезије на енглеском језику, 2007), *Медитерански индиго* (2008), *Ручак на хридици* (2010), *Kosilo na čer'i* (на словеначком, 2014), *Бескопник* (2015), *Позивно писмо сунцу* (2016), *Море у наручју* (2017), *Зевс у будванском казину* (2017), *Чекају ли нас бродови* (Чекаат ли бродовите, избор из поезије на македонском језику, 2018); књиге изабраних есеја: *Пергамент од сирениног попрсја* (2000), *Пета страна југа* (2005), *Огледање у бонаци* (2009), *Медитеранско просвјетљење – наш Медитеран, компас судбине* (2012). О поезији Бориса Јовановића Кастела објављена је књига изабраних

есеја домаћих и страних писаца *Медитерански госпар* (2009). Уређивао је часопис за књижевност *Овдје* (2000-2003). Есеје објављивао низ година у дневнику *Побједа*. Поезија му је превођена на италијански, енглески, пољски, чешки, албански, мађарски, македонски, украјински и словеначки језик. Заступљен је у антологијама поезије на нашем и страним језицима. Добитник је бројних награда за пјесничко стваралаштво: свјетска Похвала за поезију *Nosside 2011* која се додјељује под покровитељством Свјетског поетског директоријума UNESCO-а у италијанском граду Ређо Калабрија; награда *Књижевно перо* Хрватског књижевног друштва за књигу године ван издања ХКД-а; награда *Књижевни бранови* на *Струшким књижевним сусретима 2017.* године у Струги и Охриду; специјална награда *Балкански јувелир* Београдског Института за развој хуманистичких дисциплина *Белко* за немјерљив допринос баштињењу, очувању и развоју духа поезије и музике Медитерана у књижевном опусу.

ОСМН ДАН.

СУБОТА

28. јул

21.00

ОТИСАК & ЗНАК МИЛЕ ГРОЗДАНИЋ

Говоре:
Миле
Грозданић,
Ратко
Божовић,
Воислав
Булатовић

Монографија *Отисак & знак*, на 600 страна, са илустрацијама у боји, објављена је 2018. године у издању Црногорске академије наука и умјетности и Народног музеја Црне Горе. Издавачи су на 13. Међународном подгоричком сајму књига и

образовања за ово капитално дјело добили Награду за издавачки подухват.

- Обимно ауторско дело *Отисак & знак* са стручно-уметничком и научном проценом (обрађено више од 170 појмова и илустровано са око 1.700 репродукција), поткрепљено опсежним и неопходним подацима посвећено је новинској издавачкој проблематици и ликовном стваралаштву уопште. Дело је намењено

ликовним уметницима, графичким дизајнерима, студентима факултета ликовних и примењених уметности, студентима сродних високих школа који се баве графичким обликовањем – графичким дизајном и посленицима везаним за ову врсту издавачко-штампарске делатности.

(Из Увода)

Миле Грозданић

(Понори – Оточац, 1942) – сликар и графичар. Дипломирао на Академији за ликовне уметности у Београду, гдје је завршио и постдипломске студије. Радио је као професор у Вишој педагошкој школи у Београду, као доцент, ванредни а затим и редовни професор на Факултету ликовних уметности у Београду, гдје предаје графику и цртање. На тек основаном Факултету ликовних уметности на Цетињу 1988. формира смјер за графички дизајн и од самог оснивања предаје графику књиге, технолошку обраду књиге и цртање. Као ликовни стваралац, самостално или групно, представљао је Југославију, односно Србију и Црну Гору, на репрезентативним изложбама у земљи и иностранству: Београд, Загреб, Сарајево, Љубљана, Милано, Фиренца, Њу-јорк... Добитник је бројних награда из области графике и сликарства, међу којима су: Награда Октобарског салона за графику у Београду (1975), Велики печат графичког колектива у Београду (1978), Награда за сликарство на 31. Херцегновском салону у Херцег Новом (1998), Награда за уметност „Мића Поповић“ (2014) и др. Награде из области графичког дизајна: Прва награда југословенских издавача за књигу *Ортодонција* (1982), Годишња награда штампарије „Публикум“ за допринос развоју графичке индустрије (1997), Награда за најлепшу књигу *Пут до књиге* на Београдском сајму (2007), Награда за најлепшу књигу *Пут до књиге* на Новосадском сајму (2008) и др. Грозданићева дјела из области ликовне уметности налазе се у Музеју савремене уметности Београд, Народном музеју Београд, Народном музеју Ниш, Галерији Графички колектив Београд, Народном музеју Црне Горе Цетиње. Његова књига *Пут до књиге* налази се у Руској националној библиотеци у Санкт Петербургу, Гутенберговом музеју у Мајнцу, Вашингтонској националној библиотеци, Александријској библиотеци, као и у најзначајнијим националним и универзитетским библиотекама у Србији, Црној Гори и у земљама окружења.

На Међународном сајму књига „Трг од књиге“ 2018. биће додијелене
Плакете:

Издавачки подухват године
Најлепша књига
Дјечији књига године
Најбоља едиција

Чланови Жирија за додјелу плакета су:
проф. др Ратко Божовић, мр Ђорђе
Малавразић и Воислав Булатовић.

СУБОТА

28. јул

21.00

УРУЧИВАЊЕ
ПЛАКЕТА

СУБОТА

28. јул

**КЛАПА
INCANTO**

КОНЦЕРТ

Клапа Incanto основана је 2010. године у Котору, на иницијативу њених чланица. Наступала је на многим фестивалима у Црној Гори и окружењу. Добитнице су више награда и признања: 2013. године на

Међународном фестивалу клапа у Перасту – награда „Перашки кампанио“ - 1. награда Жирија, награда „Перашки шкољи“ - за најбољу црногорску клапу, награда „Казада“ - 1. награда публике; 2015. године Награда публике; 2. награда жирија и награда за најбољу клапу у Црној Гори 2016. награда публике за нову композицију.

О КЊИГАМА ГОВОРЕ

Јасна Новаков Сибиновић – дипломирала је филозофију на Одељењу за филозофију Филозофског факултета у Београду 1996. године. У периоду 1986-1990 била је хонорарни сарадник у редакцији за културу Другог програма Радио Београда. Као новинар у редакцији за културу радија и телевизије Студио Б радила је од 1990. до 1993. и за то вријеме била је аутор великог броја прилога из разних области културе (претежно позоришта). Од 1994. године извршна је уредница ИК „Геопоетика“. Уредник је великог броја издања у едицијама *Свет прозе*, *Теорија*, *Култура*, *Круг*, *Митови* и учесник и организатор великог броја промоција издања Геопоетике, али и округлих столова и конференција на тему издаваштва у земљи и иностранству, претежно у оквиру сајмова књига. Аутор је више научних радова.

Радош Косовић – преводилац. Дипломирао на групи за скандинавистику Филолошког факултета Универзитета у Београду и стекао звање мастера скандинавске књижевности у Норвешкој, на Универзитету у Агдери. Живи у Београду и ради као наставник језика и преводилац с норвешког и данског. Добио је нагарту Милош Н. Ђурић за најбољи превод прозног дјела 2015. за роман *Дани у повести тишине* Мерете Линстрем, и награду Александар И. Спасић за најбољи превод дјела из области хуманистике 2013-2015. за књигу *Филозофије слободе* Лаша Свенсена. Превео је више од 20 књига прозе и поезије са норвешког и 5 књига са данског језика.

Гојко Божовић – пјесник, књижевни критичар, есејиста и издавач. Дипломирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за општу књижевност и теоријску књижевност. Објавио је више књига пјесама и есеја. Добитник је више награда за поезију: „Матићев шал“, „Брана Цветковић“, „Ђура Јакшић“, „Бранко Ћопић“ и „Europa Giovani International Poetry Prize“ и награде за есејистику „Борислав Пекић“. Поезија и есеји превођени су му на енглески, француски, њемачки, италијански, руски, шпански, холандски, дански, португалски, чешки, мађарски, словачки, пољски, румунски, бугарски, словеначки и македонски језик. Бави се приређивачким и уредничким радом. Оснивач и главни уредник Издавачке куће „Архипелаг“ (2007).

Зоран Хамовић – директор и главни уредник *ИП Clío*. Дипломирао је југословенску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду. Бави се музиком, позориштем и литературом. Предавао је књижевност у Институту за стране језике у Београду. Као уредник или члан редакције радио је у књижевним часописима *Студенту*, *Знаку* и *Књижевној критици*. Члан је редакције часописа *Сарајевске свеске*. Оснивач је међународног друштва *Feliks Kanis* и невладине организације *Библиотека Плус*, а један је од оснивача *Удружења Креативна Србија*. Аутор је пројекта *Internest*. Награде за најбољег издавача на Сајму књига у Београду добио је 2003. и 2010. године.

Душица Стојановић-Чворић – преводалица. Дипломирала на Филозофском факултету у Београду, Одсек археологија. Постдипломске студије наставила је на Универзитету Тел Авив, на групама за класичну археологију и класичне језике и историју. По повратку из Израела, 1999. године посветила се настави хебрејског језика у јеврејским заједницама у Србији (Београд, Панчево, Суботица, Зрењанин). Аутор је уџбеника за почетни курс хебрејског језика. Редовно похађа семинаре за предаваче хебрејског језика који се оцавају у Одеси, Паризу и Будимпешти. Последњих година преводи израелску књижевност са хебрејског језика. До сада је превела романе: *Човек без сенке* аутора Јоси Авни-Левија, *Доли Сити*, ауторке Орли Кастил-Блум, *Цила*, ауторке Јудит Кацир и *Сећање на љубав*, аутора Јицак Бар-Јосефа.

Проф. др Михајло Пантић – књижевник, универзитетски професор и књижевни критичар. Аутор је више књига прича: *Хроника собе* (Награда „Седам секретара СКОЈ-а“), *Песници, писци & остала менаџерија*, *Не могу да се сетим једне реченице* (Награда ИП „Октоих“), *Новобеоградске приче* (Награда листа „Борба“ за књигу године), *Седми дан кошаве* (Награда „Бранко Ћопић“), *Јутро после*, *Ако је то љубав* (Награда „Карољ Сирмаи“; Андрићева награда; Награда „Златни Хит либер“, Награда „Југра“ – Русија), *Овога пута о болу* (Награда „Мајсторско писмо“; Награда града Београда), *Приче на путу* (Награда „Мома Димић“), *Ходање по облацима*, *Стан без адресе*, *Вондер у Берлину* (Награда „Кочићево перо“), *Када ме угледа оно што тражим* итд. Приче Михајла Пантића преведене су на двадесетак језика, штампане у више засебних издања и заступљене у антологијама код нас и у свијету.

Ненад Шапоња – књижевник и књижевни критичар. Завршио је Медицински факултет у Новом Саду (1991), а на Медицинском факултету у Београду је магистрирао из области Социјалне психијатрије (1994). Бавио се различитим пословима – лекар, психијатар, телевизијски аутор, а 2002. основао је Издавачку кућу „Агора“ (Зрењанин), чији је власник и уредник. Аутор је више књига пјесама (*Ђоконда*, *Одрази варке*, *Очевидност*, *Море*, *Четири поеме*, *Слатка смрт*, *Постоји ли додир твоје душе*) есеја и књижевних критика (*Аутобиографија читања*, *Бедекер сумње*, *Искусство писања*). Добитник је „Бранкове награде“ за књигу пјесама *Ђоконда* (1990), „Просветине награде за књигу године“ (*Бедекер сумње*, 1997) и награде „Милан Богдановић“ за најбољу критику у 1998. години.

Мр Зорица Чубровић – архитекта и конзерватор. Дипломирала је на Архитектонском факултету у Београду, а на истом је завршила и постдипломске студије. Учествовала је у истраживањима и ресторацији најстаријих сакралних грађевина Котора и Боке, као и у изради студија заштите градитељског наслеђа Котора, Рисна, Херцег Новог, Пераста и Мориња. Објавила преко 30 радова. Запослена је у Регионалном заводу за заштиту споменика културе Котор.

Мр Ђорђе Малавразић – новинар и теоретичар медија, магистар политичких наука. Пише есеје и расправе из историје радија и естетике авангардне умјетности за стручне зборнике и часописе. Дугогодишњи уредник Другог програма Радио Београда. Један је од оснивача Фестивала документарне радиофоније (ФЕДОР) и иницијатор међународно угледне Радионице звука. Приредио је књигу Горњи бездан звука – Неда Деполо (1999).

Реализовао је обимне циклусе емисија Теорија радија, Радио и књижевна реч и Из историје радија. Аутор је више десетина разговора са истакнутим домаћим и свјетским естетичарима. Написао је више предговора за књиге из медијске сфере и учествовао на књижевнотеоријским скуповима. Са Ратомиром Дамњановићем објавио књигу-каталог о Радио Београду 2, Елитизам за све (2003). Добитник је 4 годишње награде Радио Београда за најбоље емисије, а 2015. добио је награду за животно дјело.

Невенка Митровић – библиотекар савјетник. Дипломирала је на Филозофском факултету у Сарајеву. Као библиограф је радила у ЦНБ „Ђурђе Црнојевић“ (Цетиње) на пројекту *Црногорска ретроспективна библиографија 1494-1994. године*, затим у ЈУ Градска библиотека и читалоница Херцег Нови на *Завичајној збирци Боке Которске*, а од 2002. године је директор Библиотеке. Главни је и одговорни уредник часописа *Бока : зборник радова из науке, културе и умјетности*, коаутор монографске публикације *Библиографија чланака бокелске периодике : 1874-1913*, аутор више изложби и стручних радова из библиотекарства.

Маја Симоновић – драматург. Рођена у Херцег Новом, живи у Будви. Драматургију студирала на Академији сценских умјетности у Сарајеву. Специјалистичке студије завршила на Факултету драмских умјетности на Цетињу. Године 2018. објавила је свој први роман, *Позив*.

Драгољуб Којчић – дипломирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. Главни је уредник и директор Завода за уџбенике Србије. Бави се политичком филозофијом, теоријом и методологијом. Са Радославом Павловићем 1990. године је

покренуо лист за политику, културу и економију *Држава*. Био је уредник у *Српском књижевном гласнику*. Утемељивач је магазина *Зенит*, а писао је и за многе друге стручне и дневне листове. Учествовао је у оснивању Института за геополитичке студије 1997. године. Објавио је књигу *Стрела времена и хоризонт слободе* (2009).

Др Зоран Живковић - дипломирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Након новинарске и професорске каријере, обављао је многе значајне државне и друштвене функције: био је на челу Издавачког сектора Службеног листа СРЈ, савјетник предсједника владе СРЈ за културу и информисање, главни и одговорни уредник Нолита, предсједник Управног одбора Његошеве задужбине у Београду, а сада је један од уредника у Заводу за уџбенике Републике Србије. Аутор је бројних новинарских текстова, као и радова у књижевним часописима.

Мираш Мартиновић – књижевник и новинар. Пише пјесме, кратку прозу и романе. У литературу је ушао 1974. године књигом пјесама *Мит о Трешњи*. Објавио је књиге: *Кругови у пијеску*, *Вавилонски мудраци*, *Отварање Агрувијума*, *Теута*, *Снови у Доклеи*, *Диоклитијско завјештање*, *Говор земље*, *Харфисткиња из Ура*, *Сашаптавање с меморијом*, *Гласови из камена*, *Лук и лира*, *Сјећање и смрт*, *Дан који није прошао*, *Другога сунца луче*, *Гласови из Доклее* и др.

Постао је препознатљив по античким темама и заборављеним пејзажима Црне Горе које је оживио кроз своја дјела. Члан је црногорског ПЕН-а и Матице црногорске. Добитник је „Октобарске награде“ града Херцег Новог, Награде „Лазар Вучковић“ и регионалне награде „Теута“.

Проф. др Ратко Божовић – професор, књижевник и публициста. Дипломирао је на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Магистрирао је 1967, а докторирао 1971. године. Био је дугогодишњи редовни професор Факултета политичких наука у Београду, шеф Катедре за новинарство и политичку социологију, а предавао је и на Факултету драмских уметности и Факултету ликовних уметности у Београду, Филолошком факултету у Београду, Факултету политичких наука у Подгорици, Филозофском факултету у Никшићу...

Аутор је око 300 научних радова, 15 стручних радова, 15 научних пројеката, а поред бројних књига сејеја о социологији културе или култури социологије, аутор је више књига о афористичарима. Објавио је преко 40 књига: *Култура слободног времена, Метаморфозе игре, Искушења слободног времена, Недоумице око културе, Лавиринти културе, Под знаком питања, Кроз црвено, Култ - ура, Извештај из луднице,*

Разбијено огледало, Путовање у ноћ, Нулта тачка, Седморица из Страдије, Узалудна књига, Без маске, Седмо небо, Дневник 2000, Доминација и отпор, У трагању за доколицом, Лудости ума, Лексикон културологије, Поента, Рам за слику, Моје симпатије, Неошишани, Молитва осаме и др.

Воислав Булатовић – новинар, дизајнер и уметнички фотограф. Завршио је Факултет политичких наука у Београду 1982. године. Био је главни уредник студентског листа *Политиколог* и уредник у листу *Студент*, новинар и уредник *Политике Експрес*. Сарадник бројних часописа међу којима *Интервју, Репортер, НИН, Старт...* Уредник је у часопису за његовање културне баштине Црне Горе - *Комуна*. Члан је НУНС и IFJ. Оснивач маркетинг агенције *СфераАрт* која у свом портфолиу има више од 50 клијената у Југоисточној Европи. Добитник је више домаћих и међународних награда из области графичког дизајна.

СПОСЛОС

INSTITUT „DR SIMO MILOŠEVIĆ“ IGALO

ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ БЕОГРАД

ДАН ПОДГОРИЦА

РАДИО ХЕРЦЕГ НОВИ

ЛОКАЛНИ ЈАВНИ ЕМИТЕР РАДИО КОТОР

РАДИО ТИВАТ

НОВИ ТВ ХЕРЦЕГ НОВИ

РТВ БУДВА

ИЗДАВАЧИ

АРХИПЕЛАГ, Београд

СРПСКА КЊИЖЕВНА ЗАДРУГА,
Београд

ЦИД, Подгорица

PAIDEIA, Београд

АКАДЕМСКА КЊИГА, Нови Сад

СВЕТИГОРА, Цетиње

АГОРА, Зрењанин

NOVA KNJIGA, Podgorica

СЛО, Београд

ОБОДСКО СЛОВО, Подгорица

ГЕОПОЕТИКА, Београд

LAGUNA, Београд

NARODNA KNJIGA, Podgorica

ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ, Београд

GOSPA OD ŠKRPLJA, Perast

УДРУЖЕЊЕ ИЗДАВАЧА И КЊИЖАРА
ЦРНЕ ГОРЕ, Подгорица

ОБОДСКО СЛОВО, Подгорица

ОКТОИХ, Подгорица

УНИРЕКС, Подгорица

ОБОД, Цетиње

СИНТАГМА, Подгорица

ПАРТЕНОН, Београд

ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО, Београд

БЕСЈЕДА, Бања Лука

УНИРЕКС, Подгорица

ПАНОРАМА-ЈЕДИНСТВО, Приштина-
Косовска Митровица

МАЛИ ПРИНЦ, Београд

ПЧЕЛИЦА - ЈУИНГ, Подгорица

КРЕАТИВНИ ЦЕНТАР - РАДИУС,
Херцег Нови

БИБЛИОТЕКА ЗА СЛИЈЕПЕ ЦРНЕ
ГОРЕ, Подгорица

MIVA BOOKS, Београд

BOOK, Београд

MARSO, Београд

БЕОКЊИГА, Београд

БЕОЛЕТРА, Београд

ЕДИЦИЈА, Београд

BEGEN COMERC, Zemun

BESNA KOVILA, Zemun

БОКЕЉСКО ИЗДАВАШТВО

WIZARD PRESS, Београд

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за културу
и образовање Општине
Херцег Нови

Ју Градска Библиотека
и читаоница Херцег Нови

ПОКРОВИТЕЉИ

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

turistička organizacija herceg novi
tourism organisation of herceg novi

ISSN 1800-6957

9 771800 695000 >

„Свијет књига је најљепши свијет који је човјек створио.“ Карелс Шепард деј